

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice šte. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 13. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: šeststopenjska petit-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnisti: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gld., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 103.

V Ljubljani v četrtek, 7. maja 1885.

Tečaj II.

Naši žrebljarji.

V poročilu avstrijskih obrtnih nadzornikov, o katerem je „Ljubljanski List“ pred kratkim bolj obširno govoril, nahaja se odstavek, kateri se bavi z razmerami naših žrebljarjev v Kropi in Kamni Gorici. Obrtni nadzornik namreč, dr. Val. Pogačnik, kateri nadzoruje obrtnijo štajersko in kranjsko, dodal je svojemu poročilu poseben dodatek, razpravljajoč situacijo kropških in kamnogoriških kovačev. Popisal jo je, kakor mu velevala uradna dolžnost, *sine ira et studio*, povsem mirno in stvarno, vendar pa takó, da se čitatelju nehoté uriva ista sodba, katera se je gotovo tudi obrtnemu nadzorniku vzbudila, opazujočemu nezdrave družbene in produkcijske razmere v takó zdravem gorenjskem ozračji. Uverjeni smo, da bodo kompetentni razsojevalci povsod z živim zanimanjem čitali ta del službenega poročila. Kar se tu iz uradnega vira podaja čitačemu občinstvu, bode uprav senzacijo prouzročilo med strokovnjaki, in skoro bi trdili, da bodo posamezne date Pogačnikove razprave kmalu krožile po znanstvenih knjigah in časopisih. Kajti, če je vse istina, kar obrtni nadzornik pripoveduje o življenji slovenskega delavca v Kropi in Kamni Gorici, če je mož golo resnico govoril — in nobene razloga nimamo, da bi dvojili nad vestnostjo tega poklicanega opazovalca ter nad njegovim bistrim pogledom — potem je skrajni čas, da se milovanja vredni položaj teh delavcev tudi z naše strani preišče ter robstvo odpravi, katero je neprimeroma bolj mučno nego ono nekdanjih zamorskih sužnjev v Severni Ameriki, o katerem je sentimentalna Beecher-Stowe svoje dni rahlo-

čutnim čitateljem spisala znani roman: „Stric Tomova koč.“

Poročilo ne kritikuje in ne zmerja, le fakta navaja in s številkami pojasnjuje bēdo naših žrebljarjev. Iz njega izvemo, da se uže otroci, kateri šolski dolžnosti še niso zadostili, vtaknejo v kovačnice. Pač je res, da 8- do 10letni otrok le po tri ure na dan dela, oni pa, ki je 10- do 12leten, čepí uže po 6 ur, in oni, ki ima 12 do 14 let starosti, uže po celih 9 ur v delavnici! Kje se naj potem truplo razvije, odkod naj organizem zadobi svojo žilavost in vztrajnost, ako se ubogi trpin uže v najrahljši mladosti priklene na delavčevo galero?! Pri novačenju se pokaže, kako sila neugodno vpliva ta zloraba otroških sil na telesni razvoj mladega zaroda. Saj poročilo obrtnega nadzornika potrjuje — in isto smo čestokrat na svoje uho čuli od poklicanih organov — da se le izjemoma iz Kroke in Kamne Gorice kak fant dobi, katerega morejo pri vojaškem naboru uvrstiti med vojake.

„Do 14 ur na dan traja žrebljarjevo trdo, trudapolno delo,“ trdi poročilo obrtnega nadzornika. Ni dvojbe, da je doba, delu odmerjena, v Kropi in Kamni Gorici neprimerno dolga. Delavec se spočiti ne more; kar se od njega zahteva, preseza mejo, označeno po naravi človeški. Če se dan za dnevom ubija okolo plamtečega ognja v kovačnici dolgih štirinajst ur, ne preostaja životu čas za počitek, niti duši čas za kako primerno zabavo, za poučno knjigo ali za zvedenje v prijateljskem krogu. Potratno gospodujemo z najdragocenejšim kapitalom, s telesnim in duševnim zdravjem dotičnega prebivalstva, ako resno ne mislimo na to, na kak način se bi dale odpraviti take nevedne razmere.

Najbolj žalostno pri vsem tem pak je, da se v kovačnicah tudi ženska pri izdelovanji žrebljev potí in muči kakor črna živina!

Socijalna veda proglasila je uže načelo, naj žena sploh ne dela v tovarni. Njej je mesto odločeno v rodbinskem krogu. Kot gospodinja, kot odgojiteljica svojih otrok, kot skrbna mati in družica koristila bode neizmerno več človeški družbi, nego če z možem tekmuje pri fabriškem delu. Res je, da smo še povsod zeló oddaljeni od tega, da bi se dejanjsko uresničili uzori socijalne teorije; toliko pa smemo vendar trditi, da sedanji položaj ženskega spola pri naših gorenjskih žrebljarjih naravnost nasprotuje javnemu interesu, če je namreč vse istina, kar dr. Pogačnik pripoveduje v svojem službenem poročilu. In kedor je kedaj videl slabotno postavo in vela lica ondotnega ženstva, kedor je kedaj v suhih obrazih bral sledove pretiranega dela in glada, ne bode dvojil, da se dejanjske razmere zares ujemajo z žalostno podobo, katera nam nasproti zevala iz uradnega spisa!

In da bi vsaj zaslužek ubogih žrebljarjev primeren bil težavnemu in dolgotrajnemu delu! Toda naš avtor trdi, da si žrebljar v Kamni Gorici le 2 do 4 gld. zasluži na teden! Sklicuje se na dva računa, katera je imel na razpolaganje. Iz jednega se razvidi, da je nek žrebljar prejel za žreblje, izdelane tekom jednega tedna v svoji kovačnici, 3 gld. 40 kr.; drugi spričuje, da je dobil 3 gld. 50 kr. za cent žrebljev, pri katerih sta dva kovača marljivo morala delati dolgih sedem dnij! Take plače so prepičle, da bi delavec mogel shajati z njimi. Vsled tega po vsem Gorenjskem ni nikjer toliko beračev, nego ravno v obrtnih krajih pod Jelovico, in če se podaš v kako letovišče radovljiškega okraja, srečal bodeš v gostih

Listek.

Instruktor.

(Prosto preložil J. Bedének.)

(Dalje.)

„Kaj pravite, ni li to krasen roman?“ vpraša veselo Grozdana.

„Moje mnenje tukaj pač nikakor ne more merodajno biti, temveč le ono gospice Svetličeve“, odvrne gospod doktor, videzno izognivši se direktnemu odgovoru.

„Kar se mojega tiče, vam prav odkritosrčno povem,“ pravi Darinka, „da sem, kar se dá, odločno ugovarjala zoper tako samovoljno razpolaganje moje lastne osebe!“

„In gospod Svetlič?“

„Toliko so mi obljubili, da prijatelja vsaj opozarjali ne bodo na storjeno obljubo. Ako snubača na mojega godu dan ne bo, je stvar pozabljena.“ Bojazljivo povzdigne pogled na lepo visoko postavost Stankovo. „Ali se boste tudi meni izognili, ako vas za vaše osebne misli v tej zadevi prosim?“

„Ne! Po polnem se z vami zlagam, da se nečete tujemu ženinu na vrat obesiti. Srcé ima svoja prava, katerih ne sme nikdo z nogami tep-tati, in nikakor nimajo stariši pravice čez tisto pravo otrok samovoljno razpolagati, ker bi bila pregreha proti naši lastni svobodi.“

„V enakem položaji bi jaz mislil ravno takó kakor vi. Res je, usoda se časih s človekom neusmiljeno igra“, pristavi še kakor prisiljeno. „Odpustite mi, prosim, mojo prostodušno izpoved.“

Še enkrat se vstrajno na Darinko ozre in brzih nog kolibo zapusti.

„Kaj pač je doktorju, kako naj si tolmačim njegove besede o neusmiljeni igri usode s človekom, kako naj si razjasnim, zakaj je takó plaho pobegnil. Nisi li opazila?“ Grozdana v eni sapi razlaga. „Kaj, ko bi se čuden nimbus, ki ga obdaja, uže v bodočih dneh razkadil, vsaj menda vendar ne bodeš več verovala, da se v resnici za Nikoliča piše in da se je takó fino izobrazil, da bi bil instruktor?“

Darinka, po polnem v misli potopljena, je Grozdano pazila in celo popoldné tiha ostala, dokler se mali klepetec k odhodu ne posloví.

Od tega dneva nastal je med Stankom in Darinko nekak čuden položaj. Nadejati se je bilo, da bo Grozdana izpoved o 20letnici Darinčini napravila na mladeniča poseben utisk in ga ogrela. Stanko védel se je pa ravno nasprotno in če je le mogoče bilo, še na to je gledal, da se ji je, kolikor mogoče, umikal in s poti spravljaj, kar pa Darinki nikakor ni skrito ostalo in naravnost recimo: jezilo jo je! Noč in dan je mislila, s čim bi ga bila morda žalila, mogoče nevédoma, kar se ji je pa skoro nemogoče zdelo, kajti vsakemu je bila prijazna in ljubezniva, zakaj bi torej ravno bratovemu mentorju, ki se je proti njej vedno jako spoštljivo obnašal, ne bila? In vendar moralo je nekaj biti, da je on svoje kretanje njej nasproti spremenil?

Se vé da se čas za take in enake pomislke zale devoyke ni čisto nič zmenil, tudi v gradu so se priprave svoj pot vršile, in kmalo na to prišla sta tudi omenjena huzarska oficirja in z njima novo, do sedaj v gradu še nepoznano veselje, ki je ves grad preobrnilo. Dan za dnevom dohajali in odhajali so odlični gostje, sedaj je bilo zopet treba gostom njihovo prijaznost vračati;

trumah berače iz Kroke, kateri z beraškimi bisagami hodijo „na bero.“ Kedo jim bode tudi to zameril, saj je njih zaslužek mnogo nižji celo od onega, za kojega je veda izumila pregnantni nemški izraz: „Hungerlohn“!

Podatki našega obrtnega nadzornika, dasi domačinu ne razodevajo mnogo novega, vzbujali bodo zanimanje vseh onih krogov, katerim je sploh kaj za zboljšanje naših družbenih razmer. Odlikuje se njegov spis zlasti s tem, da nima nikakeršne žalilne tendence, da nikogar ne napada ali sumniči, da tudi podjetnikom ničesar ne očita, kajti sedanji položaj ni proizvod posamezne lakomnosti in požrešne brezobzirnosti spekulativnih pojedincev, temveč naravna posledica, izvirajoča od tod, ker v Kropi in Kamni Gorici udomačena obrtnija uže sedaj obupen boj bije z velikimi tovarnami in njih stroji. Res je, da se nekatere vrste žrebljev dosihmal še ne izdelavajo z mašino, toda koliko časa bode to še trajalo dandanes, pri vedno napredujoči tehniki! Veliko večjih plač dotični podjetniki v gorenjskih obrtnih krajih ne bi mogli dajati tudi v tem slučaju ne, če bi sami navdušeni filantropi sedeli na njih mestu. Treba tedaj, da se tamošnje prebivalstvo kmalu pripravi na drugo stroko kovinske ali kake druge obrtnije, katera mu ugaja ter katera se bolje rentuje, nego žrebljarija v sedanjih razmerah. Ravnati se po terjatvah, katere naš vek stavlja in ki ugajajo tržnim konstelacijam, neizogibni je pogoj zdrave produkcije. Zaradi tega smo z odkritim veseljem pozdravljali včist, da se misli na to, v teh krajih uvesti fabrikacijo pušk, katera se je tako izvrstno obnesla v Borovljah na sosednem Koroškem. Tudi ustanovitev strokovne šole nižje vrste, o kateri se mnogo govori v kompetentnih krogih, bode dokaj dobička donasala ubožnemu prebivalstvu v Kropi in Kamni Gorici.

Nadejamo se, da bode dr. Pogačnikovo poročilo izdatno pripomoglo v dosego teh namenov, in vsled tega priporočamo njegovo berilo vsem onim, katerim je dolžnost, ozirati se na gmotni in duševni blagor našega naroda, v prvi vrsti tedaj našim deželnim in državnim poslancem.

Politični položaj v Grški.

P. C. — Volitve v parlament, katere so se pred kratkim vršile, izpale so na čuden način. Vlada je bila tepena, kabinet je odstopil in kralj naročil je vodji opozicije, Delyanisu, naj sestavi novo ministerstvo. Število pristašev dozdanje vlade v novi zbornici cenil se komaj na devetdeset, v tem ko ima opozicija nad 150 poslancev na svoji strani. Navzlic veliki večini nove vlade bi vendar ne bilo nemogoče, da po preteku parlamentnega

zasedanja zopet dobi v roke oblast Trikupis, kajti v tem, ko je njegova stranka homogenna in je on neovrhljiv vodja devetdesetih poslancev, kateri so bili pod njegovo zastavo od naroda izvoljeni, sestoji Delyanisoova stranka iz različnih, zelo vplivnih politikov, kateri so se samo zaradi tega z njim združili, da vržejo vlado.

Narod izrekel se je odločno proti reformni politiki Trikupisovega ministerstva; stare, dobre čase si zopet želi nazaj, ko je bilo lahko življenje, ko je bilo treba plačevati malo davka in celó tega ne vselej, ko se je vsak državlján svobodne Helleade lahko poklical k vsakemu javnemu uradu, ne da bi mu bilo treba potrebnih vednostij in ko je vsak poslanec v obili meri vplival na upravo. Cela vrsta postav, katere so se sklenile pod Trikupisovim ministerstvom, napravile so temu konec, a pri tem napravile so marsikatero strankarskega načelnika v sovražnika Trikupisu. K temu prišli so še davki, med temi pred vsem primerno visok davek na tabak in opojne pijače, na užigalice, igralne karte, na papir za cigarete in davek na petrolej, in to vse je omajalo popularnost vlade pri nižjih razredih naroda. Naobraženi del naroda je pač razumel, da so bili davki prepotrebni, da se v državnem gospodarstvu napravi ravnotežje, da vedeli so celó, da se morajo deželi naložiti novi davki, če se hoče nekoliko zaceliti rana, katero so dobile državne finance v lanskem letu, ko se je ponesrečilo veliko državno posojilo, a velika množica, preplašena po obilih bremenih, pokazala je pri volitvah svoje mnenje, da hoče odpovedati se predrznom načrtom ministerskega predsednika ter se držati zmerne finančne politike. Opozicija, dobro poznajoča to mnenje, je tudi v svojem programu pred vsem napala finančno politiko ministerstva in ker je ta v svoji podrobnosti kazala res marsikatero nedostanost, ni bilo težko ljudstvo potrditi v tem opozicijskem mišljenju.

Reform na vojaškem polji, katere je upeljal Trikupis, ni opozicija tolikanj napadala, deloma ker je armada pod francosko instruktorsko komisijo napravila istinito velik napredek, deloma ker bi bilo nemogoče, Grkom, kateri gledajo vedno čez mejo, govoriti o tem, naj se zmanjša vojna moč.

Težko je pač povedati naprej, katere politike se bode držal Delyanis. Ravno kar pali državnik je v teku treh let svojega neomejenega gospodarstva pričel tako važne reforme v upravi, v vojni in mornarstvu, pri cestah in železnicah, da ne bode mogoče, bodočnost Grčije prepustiti sami sebi, da se deželi odvzame nekaj bremen. Delyanis se bode morda zadovoljil s tem, da bode samo spremenil nekatere finančne zakone.

Kar se tiče vnanje politike novega ministerstva in pred vsem njegovih razmer Avstriji nasproti, katere so za Grško posebne važnosti, odkar se je Trikupisu posrečilo, približati se Av-

gospodi, kjer se vince pije, opazovati čast imeli. Koj pri svojem prihodu v grad obrnil je vso svojo pazljivost in ljubeznivost edino le na grajsko hčerko, in nobene priložnosti ni opustil, da bi se jej ne bil od svoje najlepše strani pokazal. Na tihem si je pač uže mislil srečnega ženina mlade Darinke in to tem več, ker ga je prvič Milan pri vsakej priložnosti protežiral, in drugič se mu je tudi Darinka sama kakor gostu jako ljubeznivo vedla. Sicer pa mu njeno fino in taktno obnašanje ni nikdar dovoljevalo skrajne meje med dostojnostjo in zaupljivostjo prekoračiti.

Stanko mu je bil takoj od začetka trn v peti, dasiravno ni vedel zakaj. Slutil je morda, da sta si bila tekmeča ali pa se mu je tudi tu pa tam zablistalo, da se morebiti Darinka s tem „šolmaštre“, kakor ga je imenoval, vendar le več bavi, kakor bi zanj in njegove načrte dobro bilo. Zastonj je iskal vzroka, zakaj da se mu sreča pri krasni devi neče obnesti, doktor, edini doktor je temu vzrok in v resnici, ni nobene priložnosti opustil, kjer je bilo le mogoče, po Stankovi osebi zaničljivo mahiniti, to se vé da vselej le za hrbotom njegovim. Posebno pak je skušal Milana mu odurnega storiti in trudil se je dokazati, da se pod

striji, smemo z gotovostjo trditi, da se bode Delyanis držal poti svojega prednika. Vsak grški rodoljub, in to je novi ministerski predsednik ravno tako dobro, kakor prejšnji, more biti pač preverjen, da zahtevajo grški interesi, da Grška živi z Avstrijo v prijateljstvu. Sicer se bodo kompetentni krogi v Avstriji iz razprav pri sklepanju nove trgovinske pogodbe prepričali, da se hoče novi grški premier gledé približanja Grške k Avstriji držati tradicij svojega prednika.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Dne 3. t. m. imeli so zaupni možje slovenske Štajerske v Mariboru shod, katerega je sklicalo „Slovensko društvo“, da se postavijo kandidati za državno-zborske volitve. Shod bil je mnogobrojno obiskan. Ker sta dozdanja poslanca baron Goedel in župnik Božidar Raič naznanila, da vsprejmeta še nadalje kandidacijo v svojih dozdanjih volilnih okrajih, postavila sta se zopet kandidata, in sicer baron Goedel za mariborski, Božidar Raič pa za ptujski okraj. Mestu odstopivšega dr. J. Vošnjaka sklenilo se je, kandidatom postaviti njegovega brata Mihaela Vošnjaka. Pri shodu sklenila se je tudi resolucija, v kateri „izreka zbor zaupnih mož štajerskih Slovencev dosedanjim državnim poslancem gg. baronu Goedlu Lanoyu, Božidaru Raiču in posebno tudi gosp. dr. Josipu Vošnjaku, kateri le po lastni zahtevi izstopi iz njih sredine, svoje popolno priznanje in najtoplejšo zahvalo — nadejajoč se za gotovo, da bodo vsi novovoljeni naši poslanci z brezpogojno odločnostjo — in bodi si tudi s skrajnimi parlamentarnimi sredstvi zahtevali, da se dejanska enakopravnost tudi pri nas izvede in da se tako zagotovijo pogoji našemu narodnemu obstanku.“

Poroča se, da se bode vendar ustanovilo katoliško vseučilišče v Solnogradu. Denar za to se bode dobil iz zaklada, kateri se je nabral za katoliško vseučilišče v Fuldi.

Hrvatski sabor posvetuje se zdaj uže v specijalni debati o proračunu. Hitreje kakor generalna debata vrši se specijalna; le tu in tam zadržuje je mal dogodek, razporček med dvema poslancema, kateri vendar niti senca ni nekdanjim skandaloznim prizorom v tem saboru. — V torek posvetoval se je odsek za notranje zadeve o rešitvi Žumberskega vprašanja. Dosegel se vendar ni nikak sklep, ker so bili poslanci preveč različnih mislij. Posvetovanje nadaljevalo se bode v jedni prihodnjih sej.

Tuje dežele.

V italijanski zbornici odgovoril je včeraj Mancini na neko interpelacijo gledé kolonijalne

drugokrat trebalo je napraviti izlet na kónjih; potem zopet so kegljali, biljardirali, vozili se po vodi; dà, ni ga bilo dneva, da bi ne bil sicer toliko mirni in tihi vrt vstrajno odmeval od silnega krika žive in vročerkve mladine.

Najstarejši sin, Milan Svetličev, bil je resnično krasen huzar, nekako srednje velikosti, tanke in gibčne postave, krepko rezanih potez po obrazu, malih, črnih brk, žarečega očesa in zdrave, zraven pa vroče krvi, strasten in nagle jeze in precej brezobzirnega značaja. Pravi vojak brez premisleka, kadar je bilo treba doseči kako željo, vesela duša, nekoliko prevzetan in čez mero lahkomišeln, kakor toliko mladih njegovih tovarišev, vrh tega pa pošten in odkritosrčen značaj. Taistega pa pač ne moremo o njegovem kameradu, nadlajtenantu baronu Ropotarju, trditi, kojega je na gostije s saboj pripeljal. Nekako enake visokosti kakor Milan, bil je tudi zale postave, toda za njegovim sladkim in gladkim ponašanjem zapazil bi bil pazljiv opazovalec nekaj „pokritega“; jako se nam dozdeva, da je njegova zunanja stran le krasna politura, pod katero se skriva surova natura in razuzdan duh, kar se je vselej očitno pokazalo, kadar smo nadlajtenantu v družbi med samimi

dozdevno uljudnostjo in dostojnostjo doktorjevo nič drugega ne skriva kakor le brezmerna aroganca njegova, da je ono fatalistično smehljanje okolo njegovih ustnic, koje smo tudi mi uže večkrat opazovali, razžaljivo, da celó njegovo osebo obdaja skrivnosten nimbus in da se od take osebe nikakor ni dobrega nadejati, najmanj pa bi ga pripočel Dušanu za odgojitelja.

III.

Približal se je Darinčin god in pričele so se velikanske priprave. Baron Ropotar je bil jako marljiv in delaven. Sestavil je mnogovrsten program za veselico, koja se bode pod Darinčinim oknom z jutranjico pričeni v velikanskem plesu na večer zvrševala. Opravila bilo je, kamor se je oko ozrlo, polne roke. V dvorani, kjer so lepili nove tapete, pela so kladiiva in škripale klešče, rujave žeblice iz stenišča puleč; na vrtu se je zopet mnogo pridnih rok gibalo; tukaj so se presajale krasne cvetlice, tamkaj gradile ute, porezovali in privezovali veje. Vse je kazalo, da bode dvajsetletnica domače hčere prav vesel praznik za celo rodovino.

Za popoldne tega dneva priredil je baron

politike ter potrdil prejšnje izjave ter dejal, da se vlada vedno ogiblje vsakega nevarnega podjetja. Camporeale zahteval je, naj se predložijo diplomatske korespondence o Rudečem morju. Cairoli in Derenzis predlagala sta nezaupnico. Konečno se je razprava preložila.

Od Rudečega morja ne dohajajo za Italijane preugodne vesti. Kakor se poroča iz Rima, stopil je abesinski kralj na stran sovražnikov. Njegove čete zasele so Keren in ravnice ob Bogosu, vsled česar je položaj za garnizije v Massauahu in v okolici zelo resen, nevaren.

Dne 15. t. m. snide se v Rimu zdravstvena komisija; do zdaj so naznanile svojo udeležbo naslednje države: Nemčija, Francija, Angleška, Avstrija, Rusija, Španija, Švica, Švedska in Norveška, Nizozemsko, Združene Države, Meksiko, Peru, Guatemala.

Francoski zbornici imeli sta v ponedeljek zopet sejo. V poslanski zbornici nagovoril je poslanec novi predsednik Charles Flouquet ter zagotavljal, da bode vse storil v prosep republike. Potem se je vršila volitev podpredsednika in perovodje. Podpredsednikom bil je izvoljen Anatole de la Forge, kandidat radikalcev.

Poročila o konfliktu med Anglijo in Rusijo glasijo se zelo pomirljivo. Obe vladi sta se izrekli, da hočete pričeti zopet razgovarjanja, pogajanja o uravnavi afganske meje, in goji se nadeja, da bodo ti razgovori imeli ugoden vspeh. Med tem pa je Rusija poklicala v Petrograd generala Zakrevskega, Angleška pa Lumsdena v London. Nekateri hoté sklepati, da se je to zgodilo zaradi tega, da sta se najprej odstranili osebi, kateri sta bili najbolj deležni razpora, ter da sta si takó državi izkazali koncesije; drugi zopet hoté vedeti, da se obe državi hočete natančno poučiti o istih razmerah iz ust svojih generalov, in potem na tej podlagi se dalje razgovarjati. — Angleški listi pišejo zelo različno. „Times“ pravijo, da se cena, za katero se more odvrniti vojska, zdaj še ne more natanko določiti; vse je zavisno od odločitosti Rusije in od tega, če bode ruska vlada mogla zadrževati nemirni agresivni duh vojaške stranke.

Razne vesti.

— (Tudi izkaznica.) Iz časopisa „Bosnisches Post“ posnemljemo: Nek ud tukajšnje španjsko-izraelske podružnice potoval je pred nekolikimi dnevi v Zenico. Tukaj zahtevali so od njega, da naj se izkaže. Moža s to zahtevo nikakor niso spravili v zadrego. On seže v žep in pokaže — živinski potni list. Ko se mu je na to reklo, kako si je vender mogel tako izkaznico preskrbeti, odgovoril je, da je le slišal, da mora imeti, ako hoče potovati, potni list, nikdar pa ne, kak da mora biti tisti list. Preskrbel si je tedaj živinski

Ropotar streljanje s samokresi. Kdor bi v treh streljih na 50 korakov oddaljeno tarčo najvišje število krogov napravil, tistega naj bi zvečer Darinka mimo vseh odlikovala. Prvi naj bi z Darinko zaplesal in vrhu tega naj bi mu ona v plačilo še lepo in umetno izdelano listnico, na koji so bile v zlatu tiskane začetnice njenega imena D. S. z letnico in današnjim dnevom, lastnoročno podarila za priznanje dokazane spretnosti. Dolgo morali so Darinki prigovarjati, da je privolila v tako praznovanje svojega rojstnega dne, in ko bi bilo po njeni glavi, ničesar ne bi bilo, ali stari Svetlič bi bil rajši dal glavo, kakor da bi se ta dan ne bil na vso moč slavno obhajal, saj prinese Darinki samostalnost, in kdo vé, ako tudi ne ob enem snubača. Baron Ropotar se nam ne zdi ravno napačen človek.

Baron Ropotar je pa tudi le iz gole sebičnosti streljanje napravil. Svest si je bil, da ima dobro oko in varno roko, da bi vender le najboljše streljati vtegnil ter tako iz Darinčine roke uže omenjeno darilo prejel, kar mu mora stezico v Darinčino srce zdatno pogladiti, vsaj računal je tako.

(Dalje prihodnjič.)

potni list, ki po njegovem menenji zanj po polnem zadostuje.

— (Požar v londonski razstavi.) V londonski razstavi pogorela je japanska vas, ki je obstajala iz petih ulic, več tempeljnov, jednega gledališča, kakor tudi iz več prodajalnic. Ogenj nastal je preteklo soboto in v eni uri bila so vsa poslopja uničena: Sto Japancev, ki so se vzdrževali v tem oddelku razstave, se je srečno rešilo. Škoda ceni se na 35000 funtov sterlingov.

— (Amerikanske neveste.) Iz Pittsburga v Pennsylvaniji se poroča o sledeči pikantni dogodbi. Gospica Clara Hepler, jako lepa in mlada deklica, imela je dva goreča čestilca, mr. Starra iz Gladville in mr. Lardina iz Buffala. Ljubeznivi Adamovi hčerki je to zelo ugajalo in ker sta ji dopala oba, ni hotela nobenemu upanja podreti, vedela je temveč stvar takó uravnati, da sta jo obiskavala za vrstjo vsaki drugi večer. Konečno pa sta ženina vender zvedela jeden za drugega. Prišlo je namreč obema na misel, da bi se poročila na rojstni dan Washingtona. Razložek je bil le ta, da se je Lardini želel poročiti opoludne, Starr pa še le na večer. Vender je ta o pravem času še čul, da ga misli Lardin prehiteti. Vsled tega podá se takoj k dvojni nevesti in jo pregovori, da se z njim podá v njegovo hišo. To zve Lardin in po kratkem premisleku podá se k sodišču, ki je ravno imelo sejo ter tam naznani, da Lardin gospico Hepler siloma v svoji hiši drži in da jo je na ta način oropal prostosti. Sodnija takoj izdá ukaz zoper Starra, vsled kojega je imel še tisti dan ob določeni uri oglašiti se pred sodnijo. On pa pride s svojo nevesto še prej, nego je bilo zaukazano. A ker Lardina ni še bilo, da bi bil pričal in ker je bil na mestu ravno nek duhovnik, predlaga zagovornik zatoženčev, da naj se čas, dokler ne pride priča, porabi v to, da se par poroči. Zoper ta predlog ni imel nikdo nič, in gospica Clara je ravno izrekla svoj „da“, ko stopi drugi njen ženin Lardin v sodnijsko sobo. Namesto gospice Hepler imel je ta sedaj gospo Starr pred seboj. Sedaj mu je bilo se vé da vse jedno in imel ni nikakega veselja več, zoper kogá pričati. Popihal jo je iz sodnijske sobe, med tem, ko je donel ironičen smeh navzočih za njim.

— (Zavdajalka.) Iz Londona poroča se o sledečem dogodku: Krojač Johnson ločil se je od svoje žene, ker je bila udana pijanosti in je po polnem zanemarjala hišne svoje dolžnosti. V Londonu, kjer velikomestno življenje, vsaj kar se tiče slabih strani, prodira tudi v nižje kroge, zgodi se pri taci priložnosti, da si mož poišče drugo družico, a žena drugega varuha. Takó je tudi krojač Johnson čez ne dolgo časa imel pri sebi neko Walker z njeno devetletno hčerko. To pa je pravo ženo krojačevo, ki je v isti ulici stanovala, začelo hudó jeziti. Prišla je večkrat k svojemu možu in je razsajala, na kar ji je on prepovedal še kedaj prikazati se; ob enem pa je tudi svojemu dvanajstletnemu sinčku zažugal, da ne sme nič več obiskavati matero. Navzlic temu šel je ta, in sicer z mlado Walker, večkrat k svoji materi. Nečega dne dá mati sinčku strupa, in sicer v večjih in manjih merah ter mu zaukaže, da naj ga očetu v jed nameša. Deček je mater ubogal in je očetu kakih dvanajstkrat zaporedoma natresel strupa v čaj. Krojač občutil je vsakokrat, kader je popil čaj, silne slabosti, ne da bi bil slutil kaj slabega. Dne 20. preteklega meseca pa je resno zbolel. Zdaj še le povedal je deček, kaj da je storil in kedo da mu je to zaukazal. Malo-vestno ženo so prijeli in zaprli. Te dni stala je pred porotnim sodiščem in oba otroka zaslišali so kot prič proti nji. Med obravnavo poloti se krojača hud krč, tako da so ga morali iz porotne sobane ven nesti. Ker je zatožena dejanje odločno tajila ter zatrjevala, da otroka lažeta, in ker ona zagovornika imela ni morali so obravnavo preložiti.

Domače stvari.

— (Imenovanje) Cesar izvolil je zdravniškega koncipista pri primorskem namestništvu, dr. Adalberta Bohato imenovati namestniškim svetovalcem in deželnim sanitetnim referentom pri omenjenem namestništvu.

— (Dvojezične denarne nakaznice.) Ker se je uže večkrat opazilo, da pri uporabljani nakaznic, na katerih so besede tiskane v dveh jezikih,

odpošiljatelj prečrtajo besede v tujem jeziku, izdalo je trgovinsko ministerstvo poštam določbo, s katero se naznanja, da tako počenjanje ni dovoljeno ter da se morajo denarne nakaznice, na katerih je tekst prečrtan, zavreči.

— (Z dunajskega vseučilišča.) Minister za uk in bogočastje je na podlagi sklepa proforskega kolegija potrdil nameščenje dr. Ivana Leciejewskega kot privatnega docenta za slovansko filologijo na filozofični fakulteti na Dunaji. Leciejewski zasel je mesto, katero je imel Miklošič.

— (Državno-zborske volitve.) Pri včerajšnjem shodu zaupnih mož v ljubljanski čitalnici ni prišlo do nikakega sklepa. V kratkem sklical se bode zopet shod.

— (Umetniške ustanove.) Za letos razpisane so zopet umetniške ustanove za nadobudne umetnike v pesništvu, glasbi in upodablajočih umetnostih. Prošnje vložiti je do 15. julija t. l. pri dotični deželni oblasti. V prošnji treba dokazati 1.) izobrazbo in osebne razmere prosilčeve; 2.) naznaniti kraj in način, kje in kako hoče umetnik uporabiti za dalnje izobrazbo ustanovo; 3.) izkazati se z izvršenimi deli prosilčevimi, katerih mora vsako biti zaznamenovano z umetnikovim imenom.

— (Novo šolsko leto na podkôvski šoli ljubljanski) se prične 1. dne julija 1885. leta. S poukom v podkovstvu združen je tudi nauk o ogledovanju klavne živine in mesá. Kdor želi biti sprejet v šolo, mora se izkazati: 1.) S spričevalom, da se je pri kakem kovaču za kovaškega pomočnika izučil; 2.) s spričevalom, župnika ali župana, da je poštenega obnašanja; 3.) z domovinskim listom; 4.) da zna brati in pisati slovensko. Revni učenci zamorejo dobiti tudi štipendijo 50 gld. Prošenci za štipendije imajo predložiti: 1.) ubožni list, 2.) spričevalo poštenega obnašanja in 3.) potrdilo, da so uže dve leti kot kovaški pomočniki delali. Prošnje z dotičnimi spričevami imajo se vpslati vsaj do 15. junija glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani. Šola traja do konca decembra 1885. leta. Kdor preskušnjo dobro prestoji, more po postavi od 1873. leta dobiti patent podkôvskega mojstra, ker sedaj brez preskušnje nihče ne more postati kovaški mojster. Nauk v tej šoli je brezplačen, vsak učenec ima skrbeti le za to, da si za šolski čas oskrbi živež in stanovanje ter potrebne šolske knjige. Stanovanje dobijo učenci za majhno odškodnino v šolski hiši. Učenci naj se oglašé vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkôvski šoli na Spodnjih Poljanah.

— (Duhovenske premembe v lavantinski škofiji.) Gosp. Benedikt Hrtiš postal je gvardijan samostana ptujskega. — Premešeni so gospodje kaplani: J. Žnidarič h Kapeli pri Radgoni, Ivan Bohonec k sv. Lenartu v Slovenskih goricah in Fr. Rojko v Cirkovce.

— (Leskovo pismo namesto notarskega.) „Kres“ (v Celovci izhajajoč leposloven list) priobčuje naslednjo priprosto, a značaj ljudstva in navado dobro osvetljuječo zastavljavno pogodbo, katero sta sklenila dva kmeta na Kamnem pri Tolminu. Posestnik L., tako je nekdo pripovedoval, potreboval je uže pred dvema sto leti 150 gld. Zastavi torej svojo njivo za omenjeni denar posestniku C. K notarju ne gresta in tudi sama ne znata pisati. Urežeta pa kratko leskovo šibico, naredita vanjo tri zareze, precepita jo po strženu in na to vzameta ter skrbno shranita vsak svojo polovico. V pričo mož reče C., da, kadar mu prinese L. ali kateri njegovih naslednikov to šibico in 150 gld., dá mu nazaj njivo. Zadeva o tem leskovem instrumentu (pismu) ostala je dotičnim sosedom živa v spominu, in glej se le čez dve sto let, to je v naših dnevih, došla je njiva nazaj v roke dedičem posestnika L. brez prepira in tožbe!

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 7. maja. „Daily News“ poroča, da je ruska vlada voljna dati pozitivno zagotovilo, da nima namena osvojiti si Herat, niti zdaj niti v bodočnosti.

Dunaj, 6. maja. Cesarjevič pričel je s 1000 gld. nabiranje za avstrijsko ekspedicijo v Kongo.

Budimpešta, 6. maja. Z včeraj popoldne v Novi Sad došlo pošto prišla je denarna vreča, v kateri bi bilo moralo biti 14 pisem s 5804 gld.; ko pa so odprli vrečo, našli so star časniški papir in 6 gld. Nekov železniški služabnik je sumnjiv tatvine.

Zagreb, 6. maja. Sabor vsprejel je ves budget. Ravno tako so se sprejeli dodatni predlogi odsekovi.

Temešvar, 6. maja. Pogreb kneza Aleksandra Karagjorgjevića vršil se je dopoldne zelo slovesno. Truplo prepeljalo se bode na Dunaj.

Petrograd, 6. maja. Povodom slednjih debat v angleškem parlamentu konstatuje „Journal de St. Petersburg“ z zadovoljstvom, da se je vojaško vprašanje odstranilo iz debate ter da so se zopet pričele obravnave v interesu obeh držav gledé razmer v Aziji.

Rio de Janeiro, 6. maja. Ministerstvo je dalo ostavko, ker je večina nove zbornice sovražna predlogi vlade gledé odprave robstva.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 6. maja.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.35
„ „ „ srebri	82.35
Zlata renta	106.75
5% avstr. renta	98.20
Delnice narodne banke	852.10
Kreditne delnice	289.10
London 10 lir sterling	124.55
20 frankovec	9.83
Cekini c. kr.	5.84
100 drž. mark	60.85

Uradni glasnik

z dne 6. maja.

Eksekut. dražbe: V Metliki posestvo Jurija Kostelca iz Kernačine dne 21. maja. — V Vipavi zemljišče Jan. Furlana iz Loža (189 gld.) dne 16. junija. — V Ribnici posestvo Dom. Loušina z Hriba (4860 gld.) dne 6. junija. — V Metliki posestvo Mart. Obermanna iz Drašic (2763 goldinarjev) dne 20. junija. — V Ložu posestvo Matije Martinčiča iz Otoka (1150 gld.) dne 27. maja.

Naprava novih zemlj. knjig: Pri c. kr. mestni okr. sodnji ljubljanski za katastralno občino Pijava Gorica; poizvedbe dne 18. maja ob 9. uri dopoldne; — pri c. kr. okr. sodnji v Črnomlju za katastersko občino Učakofce; poizvedbe dne 12. maja; — pri c. kr. okrajni sodnji v Višnji Gori za katastersko občino Veliko Lipje; poizvedbe dne 13. maja ob 8. uri zjutraj; — pri c. kr. okr. sodnji v Postojni za katastralni občini Bukovje in Studeno; poizvedbe dne 13. maja.

Tuji.

Dne 5. maja.

Pri Maliči: Kassler, Maibusch, Durstmüller, trgovci, in Vogelsanger, monter, z Dunaja. — Friedheim, c. kr. lajtenant, iz Brna. — Seyfried, c. kr. umirovljeni stotnik, iz Grada.

Pri Slonu: Lapajne, trgovec, iz Pariza. — Girschitzek, balетка; Engl, Leber, Schwab, Signer, trgovci, z Dunaja. — Anton Karl, tajnik „Aziende“, iz Grada. — Thaller, trgovec, s soprogo; Thaller Jos., trgovec; Thaller Jan., trgovec, s sestro, in Konfelder, trgovec, iz Trsta. — Amadeo, trg. potov., iz Trsta. — Ehrenfreund, trg. potov., iz Oseka. — Brkal z rodbino iz Vevč.

Umrli so:

Dne 5. maja. Matija Balantič, delavec, 31 l., Cesta na Grad št. 12, otrpnenje možjan. — Marija Jenič, gostinja, 56 l., Kravja dolina št. 11, sušica. — Albin Gärtner, sin želez. sprevodnika, 10 l., Barvarske ulice št. 6, davica.

Dne 6. maja. Matevž Kovačič, delavec, 31 l., Cesta na Grad št. 12, krvni izbruh. — Marija Pfefferer, odvetnikova soproga, 48 l., Križevniški trg št. 8, opešanje. — Amalija Cariniani, zasebnica, 80 l., Mestni trg št. 17, mrtvoud.

V civilni bolnici:

Dne 4. maja. Josip Sutar, vratar, 27 l., jetika.

Tržne cene.

V Ljubljani 6. maja.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 37 kr., domače 6 gld. 83 kr.; reš 5 gld. 36 kr.; ječmen 5 gld. 36 kr.; oves 3 gld. 57 kr.; ajda 4 gld. 71 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 69 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. 20 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 58 kr., svinjsko 70 kr., drobiško po 30 kr., — Piške po 48 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 78 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 20 kr.; mehkih 5 gld. — kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišču) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanja barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
6. maja	7. zjutraj	731.14	7.4	svzh. sl.	jasno	0.50
	2. pop.	730.99	16.5	jzpd. sl.	p. js.	dez
	9. zvečer	732.59	12.2	zpd. sl.	obl.	

Odgovorni urednik J. Naglič.

Oboknice (žaluzije)

(78)

za 20 oken, 36 do 162 cm., dobro ohranjene, dalje več velikih oken za okrogle oboke pri mostovžih in hodnikih, polkna, staro štedilno ognjišče itd. se prodajo prav poceni v Kolodvorskih ulicah št. 15.

Važno za častnike in vojake!

Vojaške knjige

spisal Komel pl. Sočeban, ces. kr. stotnik, se dobivajo v bukvarni

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg na Kongresnem trgu št. 2:

Službovnik za c. kr. vojsko, I. in II. del, slovensko, po 30 kr.

Službovnik za c. kr. vojsko, II. del 30 kr., III. del 20 kr. (slovensko-nemški).

Garnizonska in stražna služba, 30 kr. (slovensko-nemški).

Bojna služba itd., 40 kr. (slovenski).

Slovnica vojaška, 1 gld.

Werndljeva puška (slovensko-nemški), 20 kr.

Pouk o zemljišči (slovensko-nemški), 20 kr.

Osnova vojskva, 20 kr. (28) 12

Zavratnikov

vsake fasone, barve in kakovosti; kakor znano, je

največja zaloga in najceneje nakupovanje

pri (59) 3

J. C. Hamann-u

Mestni trg.

Dr. Hirsch

dobro znani specialni zdravnik za sifilitiko in kožne bolezni, ozdravlja po dolgoletnih izkušnjah v nebrojnih slučajih po sijajno skušenem in gotovo učinkujočem navodu (58) 3

sifilitiko in kožne bolezni

(tudi zastarele, ulesa, bolezni sočala in v mehurji, polucije, možko slabost, ženski tok, v najkrajši dobi radikalno brez vseh zlih posledic in brez oviranja v službovanji. Naslov:

Dunaj, mesto, Kärntnerstrasse 5

(prej mnoga leta v Mariahilferstrasse), zdravi od 9. do 4. ure popoldne, a tudi pismeno in (pod molčečnostjo) pošilja zdravila. Honorar primeren.

Bolezni živcev.

Kaj so živci?

Živci so pravi posredovalci vsakega čutstva; vsi vnani utisi občutijo in posredujejo se s pomočjo živcev. Kakor raznovrstni so vzroki, tako raznovrstni so pojavi živčnih bolezni. Najprej skrčujemo se živci, dalje se pojavi splošno hujšanje in onemoglost, možka slabost, (impotenca) in ponočne polucije, slab spomin, blede obličje, vdrte, z modrimi krožki zaznamovane oči, žalostno duševno stanje, nezaspnost, trganje po glavi, bolečine v križi in hrbtišču, histerični krči, zabasane, bojazen brez vzroka, ogibanje vesele družbe, ženske boleti, slabotno stanje, pomanjkanje krvi, revmatične in protinske bolečine, tresenje na rokah in nogah itd. (57) 5-3

Vse gori navedene živčne bolezni nobeno drugo v zdravilstvu znano zdravilo tako zanesljivo in korenito ne ozdravlja nego

dr. Wrunova Peruin-šupa

narejena iz peruvanskih zelišč. Za neškodljivost se garantuje.

Jedna škatulja s podrobnim popisom vred velja 1 gld. 80 kr.

Zaloga v Ljubljani pri g. E. Birschitz-u. Generalni agent na Dunaji: Al. Gischner, diplom. lekar, II., Kaiser-Josef-Strasse 14.

Marijinceljske kapljice

za želodec

izborna učinkujoča sredstvo pri vseh želodečnih boleznih

prave prodajati v Ljubljani le lekarni gosp. G. Piccoli-ja na Dunajski cesti in Josip Svobode na Prešernovem trgu; v Kranju: lekarničar K. Šavnik; v Kameniku: lekarničar J. Močnik; v Ajdovščini: lekarničar Mih. Guglielmo; v Novem mestu: lekarničarja: Dom. Rizzoli in Jos. Bergmann; v Gorici: lekarničar Anton Lehan; v Sežani: lekarničar F. Ričel; v Radovljici: lekarničar A. Roblek; v Črnomlju: lekarničar Ivan Blazek; v Celju: lekarničar J. Kupferschmid; v Škofji Loki: lekarničar C. Fabiani.

Jedna steklenica z rabilnim navodom velja 35 kr.

Razpošiljavno osredje: (73) 52-3

Lekarna „pri angelju varuhu“, C. Brady, Kromeriz (Kremsier).

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.

Brezovnik, šalji Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Cimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Filipović, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Gregorič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v kranjskih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Mičič, Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klaič, Lehrgang der kroatichen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladine:

I. zvezek: Tomšič Ivan, Dragoljubci, 30 kr.

II. „ „ Peter rokodelčič, 36 kr.

III. „ „ Cigler Janez, Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnani službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Pačar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekevič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog. Pravljičica za mladino. 20 kr.

Znidarič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčica, Trnjevo rožico (4° velike) po 50 kr. Pravljičice o:

Pepelki, Rudeči kapioli in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Prtilikovcu (Palček) in Robinzonu po 15 kr.

Tiskata in zalagata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.